தேன் கூட்டிலே, தேள்! திராவிடத்திலே வடவர்!!

திராவிடநாடு

மலர் 11 | 19—4—53 | இதழ் 42

விலை 2 அணா.

ஆதிக்கத்துக்கு அடிப்போம் சாவுமணி

லால்குடி வாரீர்: ஆதரவு தாரீர்

தேன் கூட்டிலே தேள் இருப்பது போல, திராவிடத்திலே வடவ ராதிக்கம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

தனிப்பட்ட ஆலையரசுகள் ஒரு பக்கம், டில்லி அரசியல் பீடம் மற்றொரு பக்கமாக நெரிக்கத் திராவிடத் தாய் கண்ணீர் சிந்தியவாறு கலங்கி நிற்கிறாள் திராவிடத்தின் குழந்தைகள், இலங்கையிலும் மலேயாவிலும் ஆபிரிகாவிலும், அனாதைகளாக உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்—உதிரத்தைச் சிந்தி உழைத்து வயிற்றைக் கழுவி, வாழ்கிறார்கள்.

ஆனால், வடநாட்டுப் பண முதலையோ, இங்கு வந்து கோடி கோடியாகச் சுரண்டிச் செல்கிறான். பாங்கிகள்! இன்ஷியூரன்ஸ் கம்பெனிகள்! ஆலைகள்!—முதலிய பணத் தோட்டங்கள், அவனுக்கே உரியவையாகி விட்டன.

உழைப்பவன் தேய்கிறான்! நாடு முழுமையும் பட்டினி! தென் மாவட்டங்கள் திகைத்து நிற்கின்றன. செங்கோலேந்திய ஆச்சாரியாரோ,!! 'என் செய்வேன்? என்னால் எவ்வளவு வலியுறுத்த முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். பலனில்லை' —என்று தெரிவிக்கிறார்.

பதில் தராத, டில்லி! பாம்புகள் போல, பணியாக்கள்!! இரண்டுக்கும் நடுவில், பாலைவனமாகி வருகிறது, நம்மரும் திராவிடம். சுரண்டிக் கொழுப்பது போதாதென்று பல இடங்களில் குடியேறி, தம் தம் பெயரை வைக்குமளவுக்கு வடவருக்குத் துணிச்சல்வந்துவிட்டது. அந்தத் துணிச்சலிலே, முளைத்தது தான் டால்மியாபுரம். உழைப்போர், நம்மவர்! உறுஞ்சுவது, டால்மியா!!

இந்த அக்கிரமத்தை எத்தனை நாட்களுக்குத்தான், சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியும்? இன்பத் திராவிடம் துன்பக் காடாவதா?—இதனை எண்ணிப் பாருங்கள்! திராவிடத்தில் பிறந்த ஒரு 'தியாகி'யின் பெயர்கூட, வடநாட்டில் கிடையாது. ஆனால் வடவரின் பெயரில் இங்கே ஆலைகள்! சிற்றூர்கள்! நகரங்கள்! சராசரி மனிதனும், தாழ்த்தப் படுவதை விரும்பானே, டில்லி, நம்மைத் தாழ்த்துவது மன்றி தலையிலும் உட்காாந்துகொண்டு சவாரி செய்கிறதே? வரி வரியாகச் சுரண்டிச் செல்கிறதே!

"அக்கிரமம்! அநீதி!! ஆகாது!!!" என்பீர்கள். ஒவ்வொருவருடைய குரலும் ஒன்று சேர்ந்து ஒலிக்க வேண்டும்—மாணவ மணிகளே! தாய்மார்களே! திராவிடச் சீயங்காள், திருச்சி மாவட்ட மாநாடுகளுக்கு வாருங்கள்! லால்குடியில் — 25—4—53, 26—4—53 தேதிகளில், எல்லோரும் வாருங்கள்!!

ஒரு நூற்றாண்டு

ரயில் பயணம்

"இதில் எப்படி ஓடும்? இரண்டு இரும்புக் கர்டர்கள்தானே இருக்கிறது!"

"வண்டி நகர, மாடோ—குதிரையோ பூட்டவேண்டாமோ?"

"இது ஏன், புகை புகையாய் வருகிறது?"

"ஐயோ! ஏன் இப்படி அலறுகிறது!!"

*

சரியாக நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன்னர்—1853 ஏப்ரல் 15ந்தேதி நண்பகலில்—பம்பாயிலிருக்கும் விக்டோரியா டேர்மினஸ் எனுமிடத்தில், கூடிக்கிடந்த மக்கள் கண்களில் வியப்பும், இதயத்தில் கலவரமும் மின்னிக்கொண்டிருந்தது.

அவர்கள், இதுவரை கண்டறியாத 'ஒன்று' எதிரே நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பின்னல், மக்கள் உட்கார்ந்திருக்கும் சில பெட்டிகள் இருந்தன.

"முன்னாலே இருப்பதுதான் என்ஜின். அது இழுக்கும்!"—என்று, ஏதோ அரைகுறையாக விஷயம் தெரிந்தவன் கூறுவான்.

"இரண்டு இரும்புக்கர்டரிலேயே எப்படி வண்டி போகமுடியும்?"—இப்படி, ஒருவன் கேட்பான். விளக்கத் தெரியாத ஒருவன், "எல்லாம் வெள்ளைக்காரன் மூளை!" என்று முடிப்பான்.

இவ்விதம் ஏதோ ஒரு புதிய அதிசயத்தைக் காணப்போவதுபோல், பம்பாய் நகரத்தின் இருதயம் போலக் காட்சி தரும் அங்கே, மக்கள் கூடிக் கிடந்தார்கள். அன்றைய தினம், சனிக்கிழமையாகும். மூன்று என்ஜின்கள்—பன்னிரண்டு வண்டிகள்—அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தன. சரியாக மணி 3-35க்கு, பம்பாய்க் கோட்டையிலிருந்து மரியாதைக் குண்டுகள் வெடிக்க, மன்னர் பிரானின் தேசீயகீதம் முழங்க எதிரே நின்ற முதல் இன்ஜின், நீண்ட 'விசில்' தந்தது—'குப்குப்' என்ற சப்தத்தோடு புறப்பட்டது. சக்கரங்கள் உருளலாயின! ஜனங்கள் ஆச்சரியத்தோடு அதனைப் பார்க்கலாயினர்!!

*

ஆசியாக்கண்டமே, அன்றுதான் முதல் முதலாக 'ரயில்' வண்டியைக் கண்டது. அது ஓடும் விதத்தைக் கண்ட, பம்பாய் நகர மக்களிடையில் ஒரே பரபரப்பு! எங்கும், இதைப்பற்றியே பேச்சு!! பலர்—ஆரத்தி எடுத்தனர், தூர நின்றபடி. பலர், இஷ்ட தெய்வங்களை வேண்டிக்கொண்டனர். "இதென்ன அதிசயம்!" என்று புரியாதவராய் பலர் விழிக்கலாயினர்.

வியப்பையும் ஆனந்தத்தையும் தந்தவண்ணம், நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் ஓடத் துவங்கியது, ரயில். இன்று ரயில் பிரயாணம், மக்களின் வாழ்க்கையோடு வாழ்க்கையாய் ஒன்றிப்போய்விட்டது. தனுஷ்கோடி முதல் அஸ்ஸாம் கோடி வரையில் பிரயாணம் செய்கிறோம்! சங்கடமின்றிச் செல்கிறோம்!

"சார்! நாலுசெகண்ட் கிளாஸ் காரைக்குடிக்கு......"

"எக்ஸ்பிரஸா? பாஸஞ்சரா?" இந்த அளவு பேச்சோடு, கஷ்டம் தீர்ந்து போய்விடுகிறது, நமக்கு. ஆனால், இன்பமாக நாம் இன்று அமர்ந்து செல்லும் ரயிலைக்கொண்டுவர, காடு மேடுகளையும் கற்குகைகளையும் பாதைகளாக்கி ரயிலை ஓட்டச் செய்ய, முன்வந்தவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்திருப்பார்கள்! எத்தனை சிரமங்களைத் தாங்கியிருப்பார்கள்!!

*

"வெள்ளையன்—கிருஸ்துவன், அவன் அநாச்சாரத்தைப் பரவவிட்டுவிட்டான்" என்று குறைபடும் கோணல புத்திக்காரர்களும், "வெள்ளையனை ஒழித்தோம்!" என்று அரசியல் ஆவேசத்தின் காரணமாக அவன் செய்துதந்த நன்மைகளை எண்ணிப் பார்ப்பதே, 'தேசத்துரோகம்' எனக் கருதும் தேசிய வீரர்களும், ரயில்போட்டு புதுவழிகாட்டிய மேதைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை—சினத்தோடு பேசிவந்தார்கள்

ஆனால், இன்று அவர்களது சினம் மாறியிருக்கிறது! அவர்களைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாராட்டவும் செய்கிறார்கள்!!

"ரயிலாமே—ரயில்! என்னமோ, எழவு? எவனோவனோ, எதிரும் புதிரும் உட்கார்ந்துகிடக்கிறான். ஜாதியாசாரம், இல்லே. மேல்ஜாதி—கீழ் ஜாதிங்கிறது, இல்லே. எல்லாம் சமமா, உட்கார்ந்துக்கிறு. நேக்கு என்னமோ, பிடிக்கலே!"

என்று, குறைபட்டுக் கொண்ட காலம்போய், இன்று குறையுமின்றி கோபமுமின்றி வைதீகரும் பிறரும் மகிழ்ச்சியோடு பிரயாணம் செய்கிறார்கள். இந்த மகிழ்ச்சியை அறிவிப்பதுபோல, 'தினமணி' தீட்டுகிறது "வெள்ளையன் எவ்வளவோ தீமைகள் செய்திருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் அவன் செய்துவிட்டுப்போன நன்மைகளை நாம் மறந்துவிடமுடியாது" என்பதாக. நாள் கடந்துவந்த ஞானோதயம்; எனினும் மகிழ்கிறோம், தூற்றல் முரசிலிருந்து, பாராட்டுவார்த்தைகள் வருவதால்!

*

அந்நியப் படையெடுப்புகள் ஏற்படுவதும், ஒரு நாடு மற்றோர் நாட்டுக்கு அடிமையாகிக் கிடப்பதும் சகஜம். அடிமைப்பட்ட பூமியை, ஆண்டான் சுரண்டிச் செல்வதும், சகஜம். ஆனால், ஆங்கிலேயன், சுரண்டிச் செல்வதோடு மட்டும் இருந்துவிடவில்லை—தன்னுடைய மேற்கத்திய நாடுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயந்திர உண்மைகளையும் இங்கு பரவவிட்டான். "ஒரே தேசம்! ஒரே பூமி!" என்று இந்திய உபகண்டமுழுமையும் தம்முடையது என்று, டில்லி பீடத்தவர்கள் பேசிக்கொள்கிறார்களே, அதற்குள்ள மூலகாரணம் இந்தியாவின் எல்லாமுனைகளையும் இணைக்கக்கூடியதாக, ரயில்வேத் தொடர், இருப்பதுதான். வெள்ளையன் வழங்கிய இத்தொடர்புமட்டும் இல்லாமலிருந்தால், சென்னையிலிருந்து டில்லிக்கு ஒரு தபால் செல்ல சுமார் ஆறுமாதங்களாவது ஆகும்! அந்தளவுக்கு, மக்களை மிக மிக விரைவில் தொடர்பு படுத்தி வைப்பதாக அமைந்துபோய் விட்டது.

*

விஞ்ஞான விளைவுகள், இந்திய மண்ணில் உலவுவதற்குக் காரணமாயிருந்தோர், நம்முடைய ரிஷீசுவர்களோ, கானகக் குடிசையில் வேதாகமங்களைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்த முனிபுங்கவர்களோ, அல்ல—வெளிநாட்டினர்தான். அவர்கள் கண்டுபிடித்துக்கொண்டுவந்த ஒவ்வொரு விஞ்ஞான விளைவுகளையும், நாம் அனுபவிக்கிறோம்! அதே நேரத்தில் அவைகளைக் குற்றம் சொல்லவும் தவறுவதில்லை!!

அழகான மூக்குக் கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டு 'பார்க்கர்'பேனா பக்கத்திலிருக்க, பாகவதம் படிக்கும் சனாதனச்சாஸ்திரி, 'காலம் கெட்டுவிட்டது!' என்று கூறத் தவறார்.

பத்துமைலுக்கப்பாலுள்ள ஊருக்குச் சென்று கல்யாணத்தைமுடித்து வைத்துவிட்டு, கனமான மூட்டை முடிச்சுகளுடன், அடுத்த ரயிலில் திரும்பிக்கொண்டிருக்கும் கனபாடிகள் ரயிலில் யாராவது சிநேகிதர் கிடைத்தால், 'அந்தக் காலம் வருமோ!' என்று ஆயாசப்படத் தவறுவதில்லை.

இங்ஙனம், 'அந்தக் காலம்! ஆச்சார அனுஷ்டானம்!!' இவ்விதம் பேசுவோர், இந்தக்காலம் தந்த விஞ்ஞான இன்பங்களை அனுபவித்தவாறே, அந்தக் காலப் பெருமைகளைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அவர்களை என்னென்பது?

*

முதன் முதலில் நமது பக்கத்தில் ரயில் ஓடத் துவங்கியபோது, பல கிராமத்திலுள்ள மக்கள் சூடதீப

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

மன்றம்

(திங்கள் இருமுறை)

★

ஆசிரியர்:

இரா. நெடுஞ்செழியன் எம். ஏ.

துவக்கம் 1-5-53-ல்

கதை, கவிதை, கட்டுரை, அரசியல் குறிப்புகள், வரலாற்றுச் செய்திகள், விஞ்ஞானப் பகுதி இன்ன பிற சீரிய முறையில் மிளிரும்.

முன் பணம் கட்டக்கூடிய விற்பனையாளர் தேவை.

முன் பணம் இதழ் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.

10 இதழ்களுக்கு மேல்வாங்குவோர்க்கே விற்பனை உரிமை தரப்படும்.

கட்டண விவரம்:—

ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 6—0—0
ஆறுமாதம்	ரூ. 3—0—0
தனிஇதழ்	ரூ. 0—4—0

விபரங்கட்கு:—

நிர்வாகி, 'மன்றம்'
26, நைனியப்பன் தெரு.
மண்ணடி சென்னை-1

குறிப்பு:-லால்குடி மாநாட்டிற்கு வரும் தோழர்கள் 'மன்றம்" சந்தாதாரராகச்சேர விரும்பினல் தோழர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்களிடம் பணம் செலுத்திச் சேர்ந்துகொள்ளலாம்.

திராவிடநாடு

காஞ்சி] 19—4—53 [ஞாயிறு

'டிராம்வே' வேலை நிறுத்தம்

"நஷ்டம் வருகிறது — ஆகவே மூடுகிறோம்" என்பதாகத் தெரிவித்துவிட்டு, சென்னை டிராம்வே முதலாளிகள், 1600க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை, அனாதைகளாக்கி விட்டனர்.

'டிராம்' ஓடாததால் ஏழைகளும் மத்திய தரவர்க்கத்தாரும், தினசரி படும் தொல்லைகள், கானச்சகிக்க வில்லை. நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக அரசியலார் அதிக பஸ்களை விடும் முயற்சியிலீடுபட்டிருக்கிறார்களென்றாலும், கட்டணம் அதிகமாயிருப்பதால், பலரால் செல்ல முடியவில்லை; வேதனைப்படுகிறார்கள்.

சிலதினங்களுக்கு முன் வரை, மக்களின் முக்கிய போக்குவரத்து சாதனமாயிருந்த டிராம்கள் திடீரென நிறுத்தப்பட்டு, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அவதி அடைவதென்றால், இந்தக் கேட்டுக்கு டிராம்வே முதலாளிகளே பொறுப்பாளியாவார்கள்.

தனிப்பட்ட சில முதலாளிகளின் விரல் அசைந்தால், ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலை இழக்க வேண்டும்! பல்லாயிரக்கணக்கானோர், தொல்லைக்கு ஆளாகவேண்டும்!!

விசித்திரமான அமைப்பு, இது. சமுதாயத்தின் மேடு பள்ளங்களில் மனிதனின் வாழ்வு உருட்டப்படுவதை எவரும் சகித்துக்கொண்டு காலம் தள்ளமுடியாது.

ஆங்காங்கும் அரசியல் விழிப்புகள் ஏற்பட்டு வரும் இந்த நேரத்தில், முதலாளிகள் வசமிருக்கும் டிராம்வே நிர்வாகத்தை, சர்க்காரே ஏற்று நடத்த வேண்டும் 'சர்க்கார் நடத்தினால் நஷ்டம் வரும்', என்று காரணம் கூறப்படுவது. சரியானதல்ல. ஒழுங்காகவும், தொழிலாளர்களின் உள்ளத்தைத்தலைபுறத்தமானும், நிர்வாகம் நடைபெறுமல், எப்படி நஷ்டம் வர முடியும்?— ஆகவே, தேவையானால் அவசரச் சட்டம் ஒன்று பிறப்பித்து, டிராம்வே நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துகிறோம்.

'பஸ் இலாகாவால் சமாளித்து விட முடியும்,' என்று சர்க்கார் பெருமை பேசிக் கொள்வது, சில நாட்களுக்கே, முடியும். ஆகவே, தொழிலாளருக்கு நன்மை பயக்கும் வகையில் மேற்படி நிர்வாகப் பொறுப்பை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விதம் செய்தால்தான், பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் துறை யிலீடுபட்டிருக்கும் முதலாளிகள், தமது பொறுப்பை உணருவார்கள்.

ஆகவே, தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களில் எழும் கண்ணீரைத் துடைக்கவும், முதலாளிகளின் போக்கைக் கண்டிக்கும் வகையிலும், உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு வலியுறுத்துகிறோம்.

★

அடையாறு, சாகசம்!

கூழுக்கும் பொன்னுக்கும் பாடிய அந்த நாள் புலவர்கள், இரந்தோர்க்கு ஈயாதவனைக் கொடையில் கும்பனென்றும், வில்லேந்தியறியா கோழையை வீராதி வீரனென்றும், காரிருள் முகத்தானைக் 'கவரும் மதி' எனவும், வர்ணிப்பது வழக்கமெனக் கேள்வியுற்றிருக்கிறோம்.

தமிழின் சுவையைக் குழைத்துக் குழைத்துத் தரும் ஆற்றல மிக்கவரெனப் பாராட்டப்படும் அன்பர்—பேராசிரியர் — ரா. பி சேதுப்பிள்ளை அவர்களும், 'அந்த நாள்' புலவரின் பாணியைக் கையாளும் நிலைக்கு வந்துள்ளார் எனும் செய்தி அறிந்தோம்—சிந்தை வெமபினோம்.

தமிழாராய்ச்சியின் உதவியால், ஓரளவு சலனமற்ற வாழ்க்கையைப் பெற்றிருப்பவர். அவர், மந்தியை மலரெனவும். அந்திநேரத்தை 'உதயகால'மெனவும் உருவகப்படுத்துகிறார் என்றால் விந்தை தானே!

அன்பர் சேது அவர்களின் உருவம், தமிழ் வீரத்துக்கு எடுத்துக் காட்டு. குரல், கம்பீரத்தின் சின்னம். திண் தோள், மறவர்குல மைந்தரென்பதைக் காட்டும். அத்தகையவரின் தோள் வளைகிறது! குரலிலே கனிவு வழிகிறது! வீர விழிகளிலே அச்சம் ததும்புகிறது! நா, நடுங்குகிறது!

தமிழின் சின்னமாகப் பல்கலைக் கழகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் பேறு பெற்ற அவர், மகாமேரு மண் பொந்துக்கு சிரம் தாழ்த்துவது போல, கொடியவனை அண்ணலென்றும்—அவனின்றி எதுவும் அசையாதெனவும் வர்ணித்தால், விந்தைக் குரிய காட்சிதானே?

'அண்ணாமலை மன்றம்' எனும் பெயரால் செட்டிநாட்டு முத்தையாவும் இன்னும் சிலரும் சேர்ந்து அமைத்திருக்கும் இசை மண்டபத் திறப்பு விழாவின் தலைவராக வீற்றிருந்த இவர் சிந்திய பரவசச் சொற்களைக் கேள்வியுற்றோம்.

பரவசம்—பாராட்டு — அஞ்சலி, ஆகிய மூன்றினையும் கலந்து: அழகு தமிழில் அர்ச்சனை செய்திருக்கிறார். யாரை? அவர், அடிக்கடி அழைக்கும். நாமகளையா—அல்ல, அல்ல. இசைவாணியையா?—அல்ல, அல்ல. இசைவாணியையும் நாமகளையும் அடிபணியவைக்கும் பூமகளின் கடாட்சம் பெற்ற பூமான், செட்டிநாட்டாரை? — அவரையும், அல்ல; அவ்விதம் பேராசிரியர், புகழ்ந்தும் பரவசத்தோடும் பாராட்டியது.

ஆச்சாரியாரை! — ஆம், தமிழ்ப் பேராசிரியர், தமிழின் வைரி ஆச்சாரியாரை, புகழ்ந்தும் துதிபாடியும், அழகு தமிழ்கொண்டு அர்ச்சனை புரிந்திருக்கிறார்.

ஆச்சாரியார் யாரென்பதை, நாம்மட்டுமல்ல, தமிழுலகமே நன்கறியும். இந்திச் சனியனை இழுத்து வந்த பரோபகாரி! சமஸ்கிருதத்துக்குத் தாசர்!! — தமிழகத்தால் துரோகி' எனும் பட்டப்பெயர், பெற்றவர்.

அவரை, பேராசிரியர்—அதுவும் தமிழ்ப் பேராசிரியர் — புகழ்ந்தும், பரவசத்தோடும், பாராட்டுகிறார். 'தமிழ் காக்கும் அண்ணலாம்!—ஆச்சாரியார். அவரது கைபட்டால், பண்ணும் பொன்னாகுமாம். அவ்வளவு ராசியுள்ள கையாம்!—அழகாக வர்ணிக்கிறார். "ஏது இனி, கவலை? மூன்று தமிழ்விழாக்களையும் துவக்கி வைத்து ஆசி கூறிய அண்ணல், கைராசியுள்ள ராஜாஜி இதனையும் துவக்கிவைக்கிறாரேன்றால் முத்தமிழ் முன்னேற்றத்திற்கு இனித் தடையும் உண்டோ?" என்று தமிழிசை விழாவைத் துவக்கிவைத்த ஆச்சாரியாரைப் போற்றுகிறார் சேது.

ஆச்சாரியார் கைராசிபட்டுவிட்டதாம்! தமிழ் இனித்தழைத்தோங்குமாம்!! — சொல்லின் செல்வர், சித்தரிக்கிறார் இவ்விதம்.

பேராசிரியர் சேதுவா, செப்பினார்?—என்று சிந்தித்தோம்; விந்தையாகயிருந்தது. தமிழ்த் தோட்டத்துக்குள் இந்திச் சனியனை இழுத்துவந்த ஆச்சாரியாரின் கை பட்டதால், முத்தமிழ் முழக்கமிடுமாம், இனி! இயல்—இசை—கூத்து எனும் மூன்று தமிழும், இனி ஏற்றம்பெற்று விளங்குமாம்—எப்படி? அதனை விளக்கவில்லை, அன்பர். சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார். ஆச்சாரியார் கைராசியுள்ளவர். அவர் தமிழைத் தொட்டால் போதும் — தளிர்மலர்ச் சோலையாகிவிடும் தமிழ்த்தோட்டம்!" என்பதாக.

ஆச்சாரியாரின் கைப்பட்டாலே, தமிழுக்கு இவ்வளவு பேரிடம் கிடைக்குமென்றால், அதனைக்கண்டு மகிழ, நாம் காத்திருக்கிறோம்.

பரவசத் துதிபாடியிருக்கும் நண்பர் சேது அவர்கள், மிக மிக நல்லவர். 'அடையாறு' போதை, எவரையும் குழம்பச் செய்வதாயிற்றே?— அதன் சுழற்சியிலே சிக்கினோர், சொந்தநிலையை மறக்கின், அதொன்றும் அதிசயமில்லைதான்.

எனினும், அன்பர் சேது அவர்கள், தமிழின்பால் தணியாத காதல் கொண்டவரெனும் காரணத்தால், யாருடைய கைபட்டால் தமிழ் செழிக்குமென்று கூறினாரோ, அவருடைய 'பேனா' பட்டு கிளம்பியிருக்கும் அரசாங்க உத்தரவொன்றை அவருக்குக் காட்ட விரும்புகிறோம். நெடுநாட்களாக அமுலிலிருந்து வரும், உத்தரவு தான் அது. ஆனாலும் அதனை மீண்டும் ஞாபக மூட்டிடவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது, ஆச்சாரியாருக்கு.

ஏனெனில், இப்போது தமிழ் மலர்ச்சி. தலைதூக்கி வருகிறதல்லவா?—தெள்ளு தமிழ், சிந்து பாடுகிறதே, தெருககள் தோறும்! அது, ஆச்சாரியார் கண்களில் பட்டிருக்கிறதுபோலும். உடனே உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டார்.

"சர்க்கார் சம்பந்தமான எல்லா கடிதப் போக்கு வரத்துகளிலும், தஸ்தாவேஜுக்களிலும் ஆண்களின் பெயருக்கு முன்னால் ஸ்ரீ போடவேண்டும்—பெண்களின் பெயருக்கு முன்னால் ஸ்ரீமதி போடவேண்டும்"

உத்தரவு, இது. திரு — திருமதி —தோழர்—தோழியர், இப்படிப் பட்ட தமிழ்ப் பெயர்களைக் காட்ட விரும்புவீர்கள். இந்த அழகு, ஸ்ரீயிலும் ஸ்ரீமதியிலும் வருமா என்று கேட்பீர்கள்! — உண்மை தான். பேராசிரியர், ஆதாரபூர்வங்களோடு, 'திரு'வில் உள்ள அழகை மெய்ப்பிப்பார். ஆனால், ஆசசாரியார் உத்தரவு, 'ஸ்ரீ'யிடம்தான் போயிருக்கிறது!

அழகு தமிழ்ச் சொல்லிருந்தாலும் அதனைச் சீண்டும் திருவுள்ளம், இல்லை, தியாகர் நகர்வாசிக்கு. அத்தகையவரின்', கைபட்டு விட்டது. போதும் இனி 'தமிழ், மலரும்'! என்று, பேராசிரியர், வெளியிடுகிறார்.

அழகு தமிழ்ச் சொல்லிருக்க அன்பர் ஆச்சாரியார், 'ஸ்ரீ'யை விரும்புகிறார். விளக்கம் தேவையா இதை விவரிக்க? ஆனாலும் 'நமது' பேராசிரியர், அவரது கைராசியை நாடுகிறார்! தமிழ்தழைக்க, தன்னைப் போன்றாரை, நம்பவில்லை—ஆச்சாரியாரின் கைராசியை நம்புகிறார்!! — அந்த ஆச்சாரியாரோ, 'திரு'வை விரும்பாது 'ஸ்ரீமதி'யைத் தேடுகிறார்.

அத்தகைய ஆச்சாரியாரால்தமிழ் வளம் பெறும் என்று செப்புகிறார். சேது, ஒரு பேராசிரியர்! அவர், இவ்விதம் செப்புகிறாரென்றால், சிந்தை, குழம்பாதா, நமக்கு? மாற்றானின் அடிபணிந்து, உயிர்ப் பிச்சை கோரும் பண்பு, தமிழருடையதல்ல—இது, அவர் அறிந்த விஷயம். இருந்தும், இசை மன்றத் திறப்பு விழாவிலே, இவவண்ணம் பேசுகிறார்! இதனை, என்னவென்று சொல்வது? அடையாறு மாளிகையின் மினுமினுப்பு, 'அந்த நாள்' புலவர் கூட்டத்தில், நமது தோழரையும் கொண்டு சேர்த்து விட்டது போலும். 'அடையாறே' உன் சாகசமே சாகசம்! சிறுமீன் காட்டி, பெருமீனிழுக்கும் உன் திறமையே திறமை!!

✲

திருச்சி மாவட்ட
தி. மு. கழக 2-வது மாநாடு

விஷய ஆலோசனைக் கமிட்டிக் கூட்டம்

ஏப்ரல் 25, 26, தேதிகளில் லால்குடியில் நடைபெறும். தி. மு. க. மாநாட்டின் விஷய ஆலோசனைக் கமிட்டி கூட்டம் லால்குடி மாநாட்டுப் பந்தலில் 24-ந் தேதி இரவு 10-மணிக்கு நடைபெறும். அது சமயம் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். கிளைக் கழகப் பிரதிநிதிகள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

ஜி. பராங்குசம்—எம். எஸ். மணி
செயலாளர்கள்.

விந்தையிலும் விந்தை!

நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் தேடித் தேடி அலைந்து, முன்னூறு வேத வித்துக்களை, அதாவது பிராமணர்களைக் கண்டுபிடித்து சிருங்கேரிக்கு அழைத்துச் சென்று யாகம் நடத்தினர்.

நல்ல வெயில்—மழை வரும் என்ற அறிகுறியே இல்லை—ஒரு வாரமாக யாகம் நடந்தது—யாகத்தின் கடைசி நாளன்றும் வானம் மழையின் அறிகுறியைச் சிறிதும் காட்டவில்லை.

வேதவிதிப்படி, உப்பில்லா உணவையே உண்டு, முன்னூறு பிராமணோத்தமர்கள் தங்கள் யாகத்தை முடித்தார்கள். உடனே வானத்தில் கார்முகில் காணப்பட்டது — இடி முழககம் ஏற்பட்டது — மின்னல் கண்ணைப் பறிப்பது போல் இருந்தது—கனத்த மழை பெய்தது— ஏழு மணி நேரம் பெய்தது — பக்தர்கள் ஆனந்தக் கடலில் குளித்தனர் — வேதவிற்பன்னராம் பிராமணோத்தமர்கள் வியந்த பாராட்டப் பட்டனர்.

அதே நாளில்—அதேசமயத்தில் சீரங்கத்திலும் இடியும் மழையும் ஏற்பட்டது. சீரங்கக் கோயில் கோபுரத்தின் ஒரு பகுதி இடிந்து விழுந்துவிட்டது.

சிருங்கேரியில் சிரிப்பு—சீரங்கத்தில் சிந்தாகூலம். வேதத்தின் பெருமையும, வேதத்தால் ஏற்பட்ட வேதனையும் ஒரே சமயத்தில் நடைபெற்றது! விந்தையிலும் விந்தை!!

திருச்சி மாவட்ட தி. மு. க மாநாடு
வெளியூர் தோழர்களுக்கு

ஏப்ரல் 25, 26, தேதிகளில் லால்குடியில் நடைபெறும் மாநாட்டில் தொண்டாற்ற திருச்சி மாவட்டத் தோழர்களே அதிகமாக சேர்ந்து விட்டபடியால் மற்ற மாவட்டத் தோழர்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற முடியாமைக்கு வருந்துகிறோம், பொறுத்தருள்க.

I. M. ஷரீப்
தோண்டர் படைத் தலைவர்.

'இரவின் கண்ணீர்!'

அரங்கண்ணல்

★

"காலை எழுந்ததும் காண்கிறோமே பனித் துளிகள்; அவை, ஏது தெரியுமா?"

"இரவு, அழுது அழுது வடித்த கண்ணீர்த் துளிகள் அவை!"

என்று, கவிஞன் ஒருவன் தீட்டியதாக ஞாபகம். சின்னஞ் சிறு வரிகளில், எத்தனையோ வரிகளைத் தேக்கிவிட்டான். இரவு—கண்ணீர் சிந்துகிறதாம்! அதுதான் பனித் துளிகளாம்!!

இரவு—ஏன், கண்ணீர் சிந்த வேண்டும்? — கவிஞனின் கற்பனைதான் அது! ஆனாலும், அதனை, கற்பனை என்கிற அளவில் கருதிடவா முடியும்? இராமபிரானின் அம்புறாத் தூணியிலிருந்து புறப்பட்ட அஸ்திரம், அண்டசராசரங்களையும் துளைத்து, இலட்சக்கணக்கான 'அரக்கர்'களின் உயிரைக்குடித்து, திரும்பவும் கூட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தது!—என்று வர்ணிக்கும் கவிஞர் கூட்டத்தில், ஒருவனல்ல, நமது கவிஞன். இவன், புதுயுகக் கவிஞன்! எனவே, விண்ணுலகில் சிந்தை செலுத்தவில்லை. உலகைக் கண்டான்—அதனை இரவும் பகலும், அன்றன்றாடம் ஆலவட்டம் சுற்றும் அழகைக் கண்டான். அழகைக் கண்டதோடுமட்டுமா?—அந்த ரூபத்தையும்கண்களால்பார்த்தான்! சூரிய ஒளியில் குளித்தான்—அதே கண்களால் இருட்டுக்குள்ளும் நுழைந்து தேடினான். அந்த இருட்டுக்குள் அவன் கண்ட காட்சிகள், அழகான—ஆனால், வேதனையான—வரிகளைத் தள்ளின!

இரவு கண்ணீர் சிந்துகிறதாம்!

அதுதான், பசும்புற்றரையில் படிந்து கிடக்கும் பனித்துளிகள்!!

*

கார்மேகத்தைக் கன்னியரின் கருங்கூந்தலுக்கும், அனிச்சம்பூவை அழகியின் மூக்குக்கும், கண்களைத் தடாகத்துத் தாமரைமலருக்கும் ஒப்பிடும் கவிஞர்கள் உண்டு! உலக இன்பங்களில் திளைத்துமூழ்கி, அதன் ஒய்யாரங்கள் குறித்து வர்ணிக்கும் 'சுப்ரதீபர்கள்' எப்போதும், எங்கும் இருக்கிறார்கள்!!—ஆனால், இதுபோல, ஒரே வரியில் உலகைக் காட்டிடும உயரிய சிந்தனையாளர்கள், ஒவ்வோர் நாட்டிலும் ஓரிருவரே இருக்கமுடியும். அந்த ஓரிருவர் எழுப்பிடும், இதுபோன்ற கேள்விகள், மக்கள் மனதில் புகுந்து துளைப்பதும் — அதன் காரணமாக — மக்களிடையில் மறுமலர்ச்சிக் கீதம் ஒலிப்பதும்,சகஜம்.

இரவின் கண்ணீரை, பனித்துளிகளுக்கு ஒப்பிடுகிறான், கவிஞன். பனித் துளி, எங்கும் நிறைந்து கிடக்கிறது—பசும்புற்றரை, சோலை, வீட்டின் கூரை, எங்கும் படர்ந்திருக்கிறது. அவ்விதமாயின், இரவின் கண்ணீர், இந்த இடங்களைத் தவிர்த்து வேறு இடங்களுக்குச் செல்ல முடிவதில்லை. அழகான மாளிகையின் உட்புறத்தில், சந்தனக் கட்டிலில், சுந்தர மாதுடன் சுகித்திருக்கும் சுகவாசிமீது, இரவின் கண்ணீர் படியாது! அந்த 'ரூமை' எட்டவும் முடியாது!! ஏன்? இரவின் கண்ணீர் தன்னை எட்ட முடியாத அளவுக்கு, அவன் பாதுகாப்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறான், பலமான திரை, கண்ணாடி சன்னல்மூலம். ஆனால், இரவு கண்ணீர் சிந்துவது, யாருக்காக? இந்த மாளிகைக்குள் நடக்கும் அட்டகாசங்களைக் கண்டுதானே! அதனைத் தானே, கவிஞனின் வரிகள், குறிக்கின்றன. இரவின் கண்ணீர், வீடு வாசலற்று, வீதியே மாளிகையாக, சுவரோரமே சுகம் தரும் இடமாகக் கருதிக் கிடக்கும் மக்கள்மீது படியும்—நனைக்கும்; இந்த மாளிகை அதிபர்களைச் சிறிதும் தாக்காது. கற்கோட்டைக்குள் அவர்களிருப்பது போல, உள்ளத்தையும் கல்லாக்கிக் கொண்ட கனவான்கள், அவர்கள். இரவின் கண்ணீரை, எண்ணியும் பாரார்! எண்ணினாலே 'ஜல தோஷம்' வந்துவிடும்!!

இந்த உண்மையை உணராததாலேயே, பலர் பலவிதமாகப் பேசுகிறார்கள்! வேதாந்தி, வேதாகமங்களைப் புரட்டிவிட்டு, ஆண்டவன் பெயரால் அனுதினம் கிடைக்கும் 'குவியலை'த்தின்றுவிட்டுக்குறட்டை விடுகிறான்—ஆனந்தமாக. அவன் தூங்கும் இடத்தைச் சுற்றி, பலமான மதில்; பாதுகாப்பான கதவு; பெரிய பூட்டு; துப்பாக்கி ஏந்திய துரைத்தனம்; இத்தனையும் காவல் காக்கின்றன! ஏன், அவன்மீது, பனி படியப்போகிறது? எப்படி அவன்தான், அதன் வேதனையை உணரமுடியும்?

இரவின் கண்ணீரை, ஏழடுக்கு மாடியில் வாழ்பவன் உணரமுடியாது—எம்பிரான் பக்தனும் அறிய வாய்ப்பில்லை. அன்றாடம் காய்ச்சிகள், அவதிப்படுவோர், அறியமுடியும்—அதனால்தான், இந்தக் கூட்டம் அதன் விளைவுகளைக் குறித்து சிந்திக்கிறது—தூங்கிக்கிடக்கும் தன் சகோதரர்களைத் தட்டி எழுப்ப, இரவு சிந்தும் கண்ணீரைக் காட்ட முயல்கிறது!

*

பனித்துளிகளை, இரவின் கண்ணீர்த்துளிகளெனக் கவிஞன் சித்தரித்தானென்றால், அவனை அவ்வாறு சிந்திக்கச் செய்த நிகழ்ச்சிகள் யாவை? எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். காலை மலர, களிப்புடன் கழனிக்கேகிடுகிறான் உழவன்! களிப்பு — வீட்டைவிட்டு வெளியே போகிறோம் என்பதால் ஏற்பட்டதாக இருக்கமுடியுமே தவிர, 'கழனி நமக்குச் சொந்தம், விளைவது அனைத்தும் நமக்குத்தான்' என்கிற இன்பம், அவன் இதயத்தில் இருக்க முடியாது. வீட்டைவிட்டுவெளியே செல்வதையே ஒரு இன்பமென்று அவன் கருதுகிறானென்றால், இரவில் அவன் அடைந்த வேதனைதான் யாது? 'கனியிடையேறிய சுவையும் உன் இதழினைச் சுவைக்கும்போது ஈந்திடும் சுவைக்கிடோ!' என்று, அவனது எஜமான், இன்பக்கீதம் பாடிக்கொண்டிருப்பார், எழில்மிகு மாளிகையில்! ஆனால், அவருக்கு எழில்மிகு மாளிகையேற்படக் காரணமாயிருந்த கல்தச்சனும் — உழவனும்—அவரைப்போல ஆனந்த கீதமா, பாடிக்கொண்டிருக்க முடியும், வீட்டில்?

"அத்தான்! அரைவயிறுகூட நிரம்பலியே........" — என்பாள், மனைவி, ஓரிடத்தில். "தள்ளிப்படு" என்ற பேச்சு ஓரிடத்தில். அழும் குழந்தைகளை அடக்கமுடியாததால் ஆறாத்துயர்கொண்ட மனைவி, கணவனிடம் சீறுவாள்! இந்தக் காட்சிகளையும், இன்ப லாகிரியில் திளைத்துக்களிக்கும் எஜமான்களையும் காணும், 'இரவு' கண்ணீர் வடிக்காமல் என்ன செய்யும்? இரவின், திரைமறைவில், என்னென்ன காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன? எண்ணிப்பாருங்கள், சிறிதுநேரம்!

அதோ! குற்றவாளிக் கூண்டிலே, நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறான்—குப்பன், அவன்மீது வழக்கு அர்த்தராத்திரியில் ஐராவதமுதலியாரின் பெட்டியைத்திறந்து பெருந்தொகையைக் கையாடியதாக! — 'இரவு' இதனைக் காணுகிறது, மகிழவா, செய்யும்?

"மடியில் கனத்தோடு நடந்து செல்லும் மார்க்கசகாயமுதலியாரை மண்டபத்துக்கருகில் கொன்றார்கள், பலர்" — தினசரி இதழ் தெரிவிக்கிறது இந்தச் செய்தியை. கேள்விப்படும் நமக்கு, பகீரென்கிறது, மனது. ஆனால், அவரைக் கொலை செய்யுமளவுக்கு, கொலைகாரர்களைத் தூண்டிவிட்ட வறுமையின் கொடுமை, நமக்கெப்படித்தெரியும்! இரவு முழுமையும் கண்ணீர் சிந்திய வண்ணம்இருந்த உள்ளம்,பணத்தை பார்த்ததும்—துள்ளியோடிய விபரமும், துணிந்து கட்டாரி தூக்கியதையும் 'இருட்டு'தானே அறியும்!

தலையில் முக்காடிட்டுக்கொண்டு, பைகளில் 'பெட்டி'களைப்போட்டுக் கொண்டு, தள்ளாடித் தள்ளாடி நடக்கிறான், தாண்டவன்—அவன், சர்க்காருக்கு விரோதமாக மதுப் பெட்டிகளைத் தூக்கி, மாளிகைகளை நோக்கிச் செல்லும் சுவை மிக்க வேடிக்கையை, இரவுதானே சந்திக்கிறது!—எப்படிக் கண்ணீர் சிந்தாமலிருக்கமுடியும்?

வழியில் விழியை வைத்தபடி நிற்கும் விபசாரி—கட்டாரியைச்சுமந்த படிதிரியும் கொலைகாரன்—கன்னக்கோலேந்தி — இருட்டு வியாபாரம் புரியும் எத்தன் — இப்பேர்ப்பட்டவர்களை, சூரியன், சந்திப்பதில்லை! இருட்டுத்தான் பார்க்கிறது!!

இவர்கள் அனைவரையும் காணும் 'இரவு' கண்ணீர் வடிக்காமல்,என்ன செய்யமுடியும்? — இதைத்தான், புதுயுகக் கவிஞன், கேட்கிறான்.

அவன் எழுப்பும் கேள்வியிலே தீயின் ஜுவாலை தென்படுகிறது. இத்தனை, அக்கிரமங்கள் நடைபெறுகின்றன. எங்கே? மனிதசமுதாயத்தில்! என்ன காரணம்?—சிந்திக்கச் சொல்கிறான் கவிஞன்.

'இரவு நேரத்தில் மட்டுமா, அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. பகலிலும் இல்லாமலா இருக்கிறது?' என்று கேட்கலாம். உண்மை. பகலிலும் அக்கிரமங்கள் நடவாமல் இல்லை—கொலையும், களவும், பிறவும், இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் இவைகளின் உண்மைச் சொரூபத்தை இரவிலேதான் காணமுடியும்!

கொலை—களவு—காமம் முதலியவைகள், நினைத்தாலே நெஞ்சு நடுங்கும், பாதகங்கள்தான். எந்த மனிதனும் இவைகள் வளர வேண்டுமென விரும்பான்! 'சீதாகல்யாணம்' காலேட்சபம் செய்யும் பாகவதப் பிரசங்கி முதல் அரசுக்கட்டிலேறிய அறிஞர்கள் வரை கண்டிக்கின்றனர் —சட்டங்களும் தீட்டி வைத்திருக்கின்றனர்.

ஆனால், இரவு சிந்தும் கண்ணீர் தொடாமலா, இருக்கிறது?

என்ன, காரணம்?—யமதர்பாரில் நடக்கும் விசாரணை, கிங்கரர்கள் எண்ணெய்க் கொப்பரையில் போட்டுவாட்டுவது, தேள் கிணறு, தீக்குண்டம் இத்தனையையும் சித்தரித்துக் காட்டினார்கள், நமது முன்னோர். "அக்கிரமம் செய்தால் ஆண்டவன் தண்டிப்பார்!"

"சாஸ்திர விரோதம் — நரக வேதனை நேரும்"

இவ்விதமெல்லாம், எடுத்துச் சொன்னார்கள்—சொல்லியும் வருகிறார்கள்! பலன் என்ன? விஷச் செடி, பட்டுப் போகவில்லை.

அதிலும் ஒரு விந்தை! எவரெவர், இந்தத் தீமைகளை விளக்கி, நரக வேதனைகளையும், ஆண்டவன் தண்டனையையும் மக்களுக்குச் சொல்லி வருகிறார்களோ, அவர்களே பஞ்சமாபாதகங்களில் உழல்வதாகக் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள்.

'கோயில் அர்ச்சகர் அம்மன் தாலியை அறுத்தார்.'

'அனுதினம் ஆலயத்தில் வந்து பூஜை செய்து திரும்பும் அன்னம்மாள் கைது—விபசாரக் குற்றம்'

இவ்விதம், செய்திகளறிகிறோம்! அவைமட்டுமா? நமக்கு எட்ட முடியாத அளவில் 'இருட்டியதும்', எத்தனையெத்தனை, விசித்திரமான பாதகங்கள் வேதாந்த விற்பன்னர்களால், நடைபெறுகின்றனவோ?

*

சட்டங்கள் கூடத்தான் முளைத்தன! கிரிமினல் கோர்ட்டு — சிவில் கோர்ட்டு—வக்கீல்கள் குற்றங்களைத் தடுக்க போலீஸ் இலாகா, தேவையாயிற்று—என்னபொருள் இதற்கு?

மக்களுக்கு ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கையில்லாததாலா! நாஸ்திகவாதிகளாக எல்லோரும் மாறி விட்டதாலா!—சர்க்கார், பஞ்சமாபாதகங்களைத் தடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அல்ல—அல்ல. தெய்வ பக்தி குறைந்ததால், அல்ல—இந்தக் குற்றங்கள் பெருகி வருவது. கன்னக்கோலெடுக்கும் கந்தன் களவு வேலைக்குப் புறப்படுமுன், "கடவுளே! எனைக்காப்பாற்று" என்று கூறத் தயங்குவதில்லை. வழுக்கி விழுந்த வனிதை வாரா வாரம் 'விரதம்' அனுஷ்டிக்கத் தவறுவதில்லை. கொலை செய்யும் குப்

புயல் நிவாரண நிதி

ரூ. 27168—15—3

[இதுவரை]

முன் கணக்குப்படி		27064—6—2
சென்னை	"இஷ்டபூர்ண கபேடேரியா" தொழிலாளர்கள்	9—4—0
,,	4-28 வட்டக்கிளை தோழர் பி. ஆர்.சந்திரன்மூலம்	10—0—0
,,	சைதாப்பேட்டை பொதுக்கூட்டத்தில் வசூல்	0—15—3
,,	வட்டம் கீழ்ப்பாக்கம் கிளை (தோழர் கே. எம். கண்ணபிரான்மூலம்)	84—5—10

செவ்வாத்தூர் தோழர் ராமலிங்கம்—மூன்று கைத்தறி புடவைகள்.

27168—15—3

மு. கருணாநிதி
புயல் நிதிக்குழு செயலாளர்
தி. மு. க.

பன் குடும்பத்துத் தெய்வம் 'மாரியம்மா'ளுக்கு, பூஜை போடும் வழக்கத்தை விட்டவனல்ல. எனினும், பஞ்சமாபாதகங்கள், வளர்கின்றன. தெய்வநம்பிக்கை ஒரு பக்கம்! அதே நேரத்தில், இந்தக் கொடுமைகள் ஒரு பக்கம்!!—என்னகாரணம், இதற்கு?

'கடுமையான நோய் — கஷாயம் குடித்தால் அடங்கி விடும்' என்று கூறி, கஷாயம்தருகிறார்,வைத்தியர். கஷாயத்தையும் அருந்துகிறான், நோயாளி—ஆனால் நோயின் வாதையால் துள்ளியும்துதிக்கிறான். என்ன விளக்கம் தருவோம் இதற்கு? கஷாயத்தையும் மிஞ்சுமளவுக்கு, அந்த நோய் அவனை ஆட்டிப்படைக்கிறது!

இவ்வளவு வலிமையான நோய் எது? எப்படி உண்டாயிற்று?—இதனைச் சிந்தித்தாலே, நோயாளியைக் காப்பாற்றமுடியும்.

இந்த நோய் எது? எண்ணிப்பார்க்கத் தவறுகிறார்கள், அரசுக்கட்டிலேறியோரும், பேரறிஞர்களும். இந்த நோய் 'எது' என்பதை அறிந்தும், அதனைப் போக்க 'வைத்யம்' செய்வதற்குப் பதில், பாதை தவறிப்பசப்புவார்த்தைகளை வீசத் துவங்குகின்றனர் பலர். இந்தப் பலரில் ஒருவராகத்தான், ஆச்சாரியார் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதனாலேயே, நாட்டில் பஞ்சமா பாதகங்கள் வளர்ந்து கிடப்பதற்குக் காரணம் தெய்வபக்தியின்மை' என்று சொல்லித் திரிகிறார். தெய்வ பக்தியையும் தாண்டிச் செல்லுமளவுக்கு சக்தி வாய்ந்த 'நோயினை' அவர் அறிவார். ஆனாலும், இதே பல்லவியைப் படிக்கிறார். தெய்வபக்தி குறைந்ததால் பாதகங்கள் பெருகுகின்றனவாம்! சரி—ஒப்புவோம். தெய்வ பக்தி சிறந்து இருந்த காலத்தில் மட்டும் பஞ்சமாபாதகங்கள் இல்லாமலா இருந்தன? அங்ஙனம் இருந்திருந்தால், அவர் குறிப்பிடும் 'தெய்வ பக்தி' இந்தக்காலத்தில், ஆண்டவன் பத்து அவதாரங்களெடுத்து, துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபானம் செய்யும்படி ஏற்பட்டதேன்? கழுவேற்றுதலும், தொழுவத்தில் போடுதலுமான சம்பவங்கள் நடந்ததேன்? திருமங்கையாழ்வார் தினசரி கொள்ளையடிக்கும் கொடுங்கொழில் புரிந்ததேன்?—ஆச்சாரியார் குறிப்பிடும் அந்தக் காலத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி, பஞ்சமாபாதகங்கள் நடைபெற்ற வண்ணமே உள்ளன. இதற்குக் காரணம், தெய்வபக்தி, குறைந்ததால் அல்ல. பக்தியையும் மிஞ்சுமளவுக்கு சக்திகொண்ட 'ஒரு தேவை' மனிதனை ஆட்டிப்படைத்து வருகிறது. அந்தத் தேவைக்காக மனிதன் —கொலை செய்கிறான் — கன்னக்கோலேந்துகிறான்—விபசாரம் நடைபெறுகிறது—பொய் சொல்கிறான். இந்தளவுக்கு மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கிற, அந்தத் தேவையாது? சமூகத்தில் விஷச்செடி வளர்வதற்குக் காரணமாயிருக்கும் அந்தத் தேவை என்ன? ஆண்டாண்டு காலமாய் மனித ஜாதியை ஆட்டிப்படைத்து அக்கிரமங்களுக்கு அடிபணியச் செய்யும் அந்தச் சக்தி, மனிதனுடைய வயிற்றிலிருந்து கிளம்பும் புயலாகும்! வாழ்வதற்காக அவன் போராடிப் போராடி, பயனில்லாததால், அவன் இதயத்தில் எழுந்த 'வாழவேண்டும்—அதற்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும்' என்கிற தேவைதான். வறுமை! பசி! வாழமுடியாமை! — இதுபோலப் பற்பல பெயர்கள் தரலாம். இது அனைத்தும் தாக்கும்போது, துடித்துப் போய், இந்தக் கொடுமைகளிலிருந்து தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் அவசியம் ஏற்படும் போது, மனிதன் ஒளிந்து செல்ல முயல்கிறான் — இருட்டுக்குள் நுழைகிறான் —பஞ்சமாபாதகங்கள் எனப்பாகவதப்பிரசங்கிகள் வர்ணிக்கும் ,அனைத்தையும் செய்ய முயல்கிறான்.

மனிதனின் வாழ்க்கை, போட்டி மேடையாகிறது— குடிசையில் குமுறுவோன், மாடமாளிகையின் ஆனந்தத்தைக் காணும்போது, அங்கே இரும்புப் பெட்டியில் குவிந்துகிடக்கும் பொன்னாபரணங்களில் ஒன்றிரண்டு தன் கைக்கு வந்தால், தன்னுடைய கஷ்டம் தீருமெனக் கருதுகிறான்! கள்ளனாகிறான்!

சமுதாயத்தின் அடிப்படைப் பிரச்னை, இது. ஆண்டாண்டு காலமாய், நீடித்துவரும் பிரச்னை, இது.

இதனைத் தீர்க்கவே, புதுமை விரும்பிகள், புதுத்திட்டம் தருகின்றனர்—அதனைப் பொதுவுடைமைத் திட்டம் என்கின்றனர்.

அதன் பொருளை எல்லோரும் அறியவேண்டுமெனும் ஆசையால் தான் நமது புதுயுகக்கவியின் 'இரவின் கண்ணீரை'க் காட்ட முயல்கிறார்.

ஆனால், இரவின் கண்ணீர்!—எத்திப்பிழைத்துவாழும்சமூகக்காளான்களின் கண்களில் படுவதில்லை; இதயத்தைத் தொடுவதும், இல்லை. அவர்கள்தான், இரவுப்பனி, எட்ட முடியாத கோட்டைக்குள் இருக்கின்றனரே! எங்ஙனம் தாக்கும்? எவ்விதம் அதனை அறிய முடியும்?

அதனால்தான், ஆச்சாரியார் போன்றோர், இரவு சிந்தும் கண்ணீருக்குப் புதுவிளக்கம் தரவருகிறார்கள், தெய்வபக்தியை, காட்டுகிறார்கள்.

ஆனால், இரவு கண்ணீர் சிந்துவது மனிதர்களின் பக்தியற்ற மனோபாவத்தைக் கண்டு அல்ல. சமூகத்தின் தாறுமாறு கண்ணீரைக் கொட்டச் செய்கிறது. அத்தாறுமாறு ஒழியும்வரை, இரவு மட்டுமென்ன, எவரும் கண்ணீர்த்துளிகளைக் கொட்டத்தான் நேரும்!!

★

மாதவிடாய் நின்றுபோனதா?

நிகரற்ற மருந்து (தேவி பில்ஸ்) Regd. by the Central Drugs Laboratory of Govt. of India, Under No. CDL/688

எக்காரணத்தினாலும் எத்தனை மாதமானாலும் நின்றுபோன மாதவிடாய் அதிகவலி மாகவும் அதிசீக்கிரமாகவும் தவறாமல் உடனே வெளியாகும். அநேக நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்ற திவ்ய ஒளஷதம் உத்திரவாதமுள்ளது. போலி மருந்துக்களை வாங்கி ஏமாறாதீர்கள். சாதாரண கேஸ்களுக்கு (Ordinary) விலை ரூ. 8-8-0 மோசமான கேஸ்களுக்கு Special ரூ. 10-8-0 (தபால் செலவு தனி)

கர்ப்பத்தடை நிகரற்ற மருந்து (ஸ்பெக் பில்ஸ்) Government Registered No. 266.

12 நாட்கள் சாப்பிட்டால் 6 வருஷத்திற்கு சவுகரியமாக கருவைத்தடுக்கும். மாதவிடாய் தவறாது. அநேக நற்சாக்ஷி பத்திரங்கள் பெற்ற திவ்ய ஒளஷதம். போலி மருந்துகளை வாங்கி ஏமாறாதீர்கள். பில்ஸ் விலை ரூ. 12-0-0 (தபால் செலவு தனி)

Mfgrs: SEENU & CO., Post Box, 1638, ( ) MADRAS-1.

பிராஞ்ச்: 134, SERANGOON ROAD. சிங்கப்பூர்.

சிலோன் ஏஜண்ட்: NEW COLOMBO MEDICAL STORES, 82. MAIN ST., கொழும்பு-11.

★ ★

உடற்பயிற்சியின் உயர்வு

[இரா. நெடுஞ்செழியன் சொற்பொழிவு]

[சென்னை ஒய். எம். சி. ஏ. உடற்பயிற்சிக் கல்லூரித் தமிழ் மாணவர் மன்றத்தின் ஆண்டு நிறைவு விழா 13—4—53ம் நாளன்று நடைபெற்றபோது, தோழர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்]

உடற்பயிற்சிக் கலையில் தேர்ச்சி பெறும் மாணவர்களைக் காணும் வாய்ப்பு, இங்கு நடைபெறும் ஆண்டு நிறைவு விழாவினை ஒட்டி, எனக்கு ஏற்பட்டதற்காக மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இவ்வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த இக்கல்லூரித் தமிழ் மாணவர் மன்றத்தினருக்கு, எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீங்கள் கூடியிருக்கும் இந்த அரங்கத்தைக் காணுவதே எனக்குத் தனி மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. என்னுடைய நினைவு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த கிரேக்க நாட்டின் ஏதென்ஸ் நகரத்தின் நிலைமையில் சென்று படிகிறது. ஏதென்ஸ் நகரத்தில் இப்படிப்பட்ட அரங்கம்தான், ஆயிரக்கணக்கில் பதினாயிரக்கணக்கில் மக்கள் கூடுவதற்கு ஏற்றவண்ணம்,அக்காலங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. உடற்பயிற்சிக் கலையின் அழகைக் காணவும், நல்லோர் நவின்றிடும் உரையைக் கேட்கவும்,பொதுநீதி மன்றம் நடத்தவும், அந்த அரங்கில்தான் மக்கள் கூடுவது வழக்கம். நம்முடைய நாட்டில், சென்னைபோன்ற நகரங்களிலும், பேரூர்களிலும், பொதுமக்கள் கூடுவதற்கான பொதுக்கூட்டங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட அரங்கங்களே அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது எனது நெடுநாளைய ஆவல். அப்படிப்பட்ட ஒரு அரங்கத்தை இங்கே காணுகின்றேன். என் உள்ளம் மகிழ்ச்சிகொள்கின்றது.

ஓவியம், சிற்பம், இலக்கியம், இசை, கூத்து, நாட்டியம், நாடகம் போன்று உடல்பயிற்சியையும் கலையிலே ஒன்றாகக் கருதுகிறார்கள் உலகோர். மக்கள் பெறக் கூடிய நுகர்ச்சியை இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார்கள். ஒருபிரிவை 'விஞ்ஞானம்' என்றும், மற்றொரு பிரிவை கலையென்றும் பிரிக்கிறார்கள். மூளையைத் தொடுவனவற்றை விஞ்ஞானம் என்றும், இதயத்தைத் தடவுவனவற்றைக் கலையென்றும் அறுதியிடுகிறார்கள். விஞ்ஞானம் அறிய அறிய, ஆராய ஆராய வளருவது; ஆனால் கலை பழகப் பழக வளரக் கூடியது. எனவேதான் "சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்" என்று கூறினர்கள்.

உடற்பயிற்சிக் கலை அதாவது அழகுக்கலை இந்த நாட்டில் மிகமிகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அவசியத்தையும், அதனால் ஏற்படும் பலனையும் மக்கள் அறியவில்லை; அவசியமும் பலனும் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்படவுமில்லை; உடற்பயிற்சி, ஆண்—பெண் இருபாலார்க்கும் அழகுக்கலையாக விளங்குகின்றது. ஆண்—பெண் இருபாலார்க்கும் அமையும் உடற்கட்டு—உடல் வளப்பம் — உடல் வனப்பு—உடல் தோற்றம், ஆகியவை சமுதாய வாழ்வில் பெரும் அளவுக்கு வேலை செய்கின்றன என்பதை யாவரும் நன்கு அறிவார்கள். உடற்கட்டுக்கும், உடல் வளப்புக்கும் மயங்காதார் யார்? மனித சமுதாயம் ஓய்வு நேரத்திலும் சரி சில சமயங்களில் வேலை நேரத்திலும் சரி அழகைத்தேடி அலைந்த வண்ணமாகத்தானிருக்கிறது. அழகுக்கலை மக்களுக்குக் கவர்ச்சியையும், மகிழ்ச்சியையும், இன்பத்தையும் அளிக்கும் அரும்பெருங் கலையாகும்.

உடற்பயிற்சிக் கலை மனித சமுதாயத்தில் இன்பச் சூழ்நிலையை உண்டாக்கும் உறுதுணையாக இருந்துவருகிறது. ஆனால், அது நல்லமுறையில், ஏற்றம் அளிக்கும் வகையில் நம்மால் உணரப்படவில்லை. அந்த உணர்வை நாட்டு மக்களிடத்தே ஊட்டும் அரும்பணியினை மேற்கொள்ள வேண்டியவர்கள் நீங்களே.

வேலைக்காரனுக்கும், தொழில் வினைஞனுக்கும், கலைஞனுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை அறியவேண்டும். வெறும் கைகளைமட்டுமே பயன்படுத்துபவன் வேலைக்காரன்; கைகளையும், அறிவையும்சேர்த்துப் பயன்படுத்துபவன் தொழில் வினைஞன்; உடலையும், அறிவையும் உள்ளத்தையும் பயன்படுத்துபவன் கலைஞனாவான். உடல், அறிவு, உள்ளம் ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்துக் குழைத்து அழகு மிளிரும் வண்ணம் நீங்கள் ஆக்கிடும் உடற்பயிற்சிக் கலை, உங்களுக்கு எவ்வளவு இன்பத்தை ஊட்டுகிறதோ அவ்வளவு இன்பம் நாடெங்கும் பாய்ந்திடும்படி செய்ய முன்வரவேண்டும்.

உங்கள் அனைவரையும் பார்க்கிறேன்; வலிய உறுப்புகள் தாங்கி, கட்டுடல்பூண்டு எழிலாட்டும்தோற்றத்தோடு, அழகொளி வீசும் வண்ணம் வீற்றிருக்கிறீர்கள். என்னுடைய கண்களுக்கு இந்தத் தோற்றம் குளிர்ச்சியைத் தருகிறது; என்னுடைய உள்ளம் விரிந்து காணப்படுகின்றது; இன்ப ஊற்று இதயத்திலே ஊற்றெடுத்தபடி இருக்கிறது! நாட்டிலேயுள்ள மக்களை, வீதியிலேயும், வேறிடங்களிலேயும், குளத்தங்கரையிலேயும், கோட்டை வெளியிலேயும், மன்றங்களிலேயும் மரத்தடியிலேயும், கடைத்தெருக்களிலும் காரியாலயங்களிலும் இதே தோற்றத்தில் காணும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டால், இந்த நாட்டு மக்களினம் எதையும் சாதிக்கக் கூடிய, எந்த வளப்பத்தையும் பெறக்கூடிய, எந்த வளப்பத்தையும் பெறக்கூடிய, எந்த உயர்வையும் அடையக்கூடிய எவ்வளவு பெரிய இனமாக மாறியிருக்கும்.

உடற்பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு வருவதற்கு முன்னால், கூனர்களாக இருந்த சிலர், இங்கே நிமிர்ந்து நடக்கக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; குருளையர்களாக இருந்தவர்கள் ஓங்கி வளர்கிறீர்கள்; கோழையுள்ளம் படைத்தவர்கள் வீரர்களாக மாறுகிறீர்கள்; தொங்கும் நரம்பின் தூளாக இருந்தவர்கள் எஃகுநரம்புடையவராகிறீர்கள்; வற்றிவாடிக் கிடந்தவர்கள், சதைப் பற்றுடையவராகிறீர்கள்! இவ்வளவு அழகான மாற்றம் எதன் விளைவால்? உடற்பயிற்சியாலல்லவா? உடற்பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்வதற்கு முன்னால் உங்களனைவரையும்முன்னேநிறுத்தி வைத்துப்பார்த்த தோற்றத்தையும், இப்பொழுதுள்ள நிலையில் உங்களனைவரையும் நிறுத்தி வைத்துப் பார்த்தால் காணப்படும் தோற்றத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எவ்வளவு மாற்றம்!எவ்வளவு ஏற்றமான மாற்றம்! போலீஸ் வேலைக்கு விண்ணப்பம் போடும் போது போலீஸ்காரர்களுக்கு இருந்த உள்ளம்—உடல் வளப்பத்தையும், போலீஸ் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு அமையும்.உள்ளம்—உடல் வளப்பத்தையும் நேர்வைத்துப் பார்த்தால், வேறுபாடு எவ்வளவு காணப்படுகிறது! ஒவ்வொரு ஆண்

மகனும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு உடற்கட்டு, அழகு, தோற்றம் ஆகியவற்றை ஒவ்வொரு பெண்மகளிடத்தும் எதிர்பார்க்கிறான். அதே போல் ஒவ்வொரு பெண்ணும், ஒவ்வொரு ஆணிடத்தும் எதிர்ப்பார்க்கிறாள். இந்த 'எதிர்பார்த்தலை' மேற் கொள்ளாதார் யார் இருக்க முடியும்? நிறம் காணச் சகிக்காத அட்டைக்கரியாக இருந்தாலும், உடற்கட்டு அந்தக் குறையை, ஆணிடத்திலும், பெண்ணிடத்திலும் பெருமளவுக்குப் போக்கி விடுகிறதே! வாழ்க்கையில் இன்ப மூட்டும் இன்றியமையாத இந்தத் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள உடற்பயிற்சி பெரியதொரு வாய்ப்பும்—வழியுமாயிற்றே!

பொதுவாக, முன்பின் அறியாதவர்களை நாம் பார்க்கும்போது, நம்மையறியாமலேயே சிலரிடம் நெருங்கிப் பழகவேண்டும் என்று விருப்பங்கொள்கிறோம்; சிலரிடம் அவர்களாகப் பழக நம்மிடம் வந்தாலும் நம்மையறியாமலேயே அவர்களை வெறுத்தொதுக்குவதிலே ஈடுபடுகிறோம். காரணம், பார்த்தவுடன் சிலரிடம் காணப்படும் கவர்ச்சி நம்மை நெருங்கச் செய்கிறது; வேறு சிலரிடம் காணப்படும் விகாரத் தோற்றம், அவர்களை வெறுத்தொதுக்கும்படி நம்மைத் தூண்டுகிறது. பிறருடைய அன்பைப் பெறவும், அவர்களை நம்மோடு பிணைக்கவும், நாம் அவர்களோடு பிணைபடவும், உடல் தோற்றம் – அதற்கு அடிப்படையான உடற்பயிற்சி மிக மிக வேண்டப்படுகிறது.

"குற்றமற்ற உடல் படைத்தோர்க்கே விரிந்த மனப்பான்மை ஏற்படும்" என்று மேலைநாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறினர். நோயாளியும், கூனனும், குருடையனும், உடலுறுப்புகள் பழுதானவனும், ஆத்திரம்–கோபம்–பொறாமை–பொச்சரிப்பு–சூது–சூழ்ச்சி – வஞ்சகம்–வெறுத்துப் பேசுதல் ஆகியவற்றின் நிலைக்களங்களாக மாறிவிடுவார்கள். மூலநோய் பிடித்தவனிடம் அன்பான சொற்களையா எதிர்பார்க்க முடியும்? எப்பொழுது பார்த்தாலும் யாரைக் கண்டாலும் எரிந்து விழும் பண்புதானே அவனிடம் காணமுடியும். அது அவனுடைய இயற்கையான பண்பாக இல்லாவிட்டாலும், நல்லுடல்பெறுமை அவனை அந்த நிலைக்கு ஆளாக்கிவிட்டுவிடுகிறது. உடல் வளமாக இருந்தால், உள்ளம் விரியும்—ப[illegible] நோக்கும்—உறுதி பெறும்—[illegible]வகையோடு மிளிரும்—அன்[illegible]டு விளிக்கும்.

உடற்பயிற்சிக் [illegible]ல்லூரி[illegible]யைவிட்டு வெளியேறிய பி[illegible]கு, உ[illegible]ங்களுக்கு இருக்கும் வருவா[illegible]ப் தரும் [illegible]வாய்ப்பு, கல்லூரிகளிலும், பள்ளிக[illegible]ளிலும் உடற்பயிற்சியாசி[illegible]ரியர்களாக இருப்பதுதான். பள்ளி[illegible] மாணவர்க[illegible]ளுக்கு உடற்பயிற்சி செ[illegible]ால்லிக் கொ[illegible]டுக்கும் ஆசிரியாகமட்டு[illegible]மல்லாமல், [illegible]ங்கள் சென்று சே[illegible]ரு கிற ஊர்க[illegible]ளிலே உள்ள பொது[illegible]மக்களுக்கு உடல[illegible]ழகு தரும் நண்ப[illegible]ர்களாகவும் இ[illegible]ருக்க வேண்டும் [illegible]ன்று கூறிக்கொ[illegible]ள்ள விரும்புகிறேம். [illegible] பொதுமக்க[illegible]ளைக் கூட்டிவைத்[illegible]து, கூடும்படியான ஆர்வத்தை அவ[illegible]களிடத்திலே ஊட்டி, அவர்கள் உ[illegible]டல் வலிவினையும்—வளப்பத்தை[illegible]யும்—வனப்பையும் பெருக்குவத[illegible]ற்கான வழிவகைகளைச் சொல்லுங்க[illegible]ள். பொதுவாகக் கோணி நட[illegible]ப்பவனை, நாணி நடப்பவனை, கூனி[illegible] நடப்பவனை, குதித்து நடப்பவனை, ஏறுபோல் பீடுநடை நடப்பவர்[illegible]களாக மாற்றுங்கள் முட்டிக்கால் [illegible]நட்டுபவனை, முதுகெலும்பு வளைந்தவ[illegible]னை, வளைந்த கால் கொண்டவனை, [illegible]வயிறு பெருத்தவனை, சீரான – நெடிய – வலிய மகளாக மாற்று[illegible]ங்கள். இத்தகைய பொதுப் பணியை[illegible]ச் செய்வதன்மூலம், நாட்டின் அழகு தரத்தையும், ஆயுள் தரத்தையும் உயர்த்தப் பாடுபடுங்கள்.

மாணவர் பருவகாலத்திலேயே அழகுபடுத்திக்கொள்ளும் கலையை மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் கற்றுக்கொடுங்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னை எப்படி நடை, உடை, பாவனைகளில் மாற்றிக்கொண்டால் பிறருடைய கண்களுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் தான் கவர்ச்சி தருபவனாக மாறமுடியும் என்று தெரியாது. அதை நன்கு அறிந்து கொண்டவர்கள் மிக மிகச் சிலரே. அந்த வழிகளைச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியவர்கள் அழகு கலையில் தேர்ச்சி பெறும் நீங்கள்தான். ஒவ்வொரு மாணவனையும்—தனியாகக் கண்டு, அவர்கள், இயற்கை உடலமைப்புக்கேற்ப, எப்படிப்பட்ட சட்டை அணிந்தால், எப்படி உடை உடுத்தினால், எப்படிப்பட்ட மயிர் வெட்டுச் செய்துகொண்டால், எப்படி நடைபோட்டால் அழகு மிகுந்தவர்களாகக் காணப்படுவார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து போதனை புரியவேண்டும்.

உடற்பயிற்சி ஊட்டவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால், ஒவ்வொருவரையும் ஒரு 'ராமமூர்த்தி' சாண்டோவாக ஆக்க வேண்டும் என்று நான் கூறவரவில்லை. எந்த வேலை செய்வதானாலும், எந்த முடிவைச் சாதிக்க வேண்டி வந்தாலும், செய்வேன்: முடிப்பேன்; வெல்லுவேன் என்ற ஊக்கம்பெற்று உறுதி பெருமளவுக்கு மாற்றவேண்டும் என்பதுதான்.

உடல் நல்ல வலிவுடையதாக இருந்தால், அதற்கேற்றபடி உள்ளமும் நல்ல வலிவு பெறமுடியும். அச்சங்கள் அப்படிப்பட்ட உள்ளங்களில் அவ்வளவு சுலுவாக நுழையவும் வழி ஏற்படாது. வீராதி வீரனாகவும், சூராதி சூரனாகவும் தீராதி தீரனாகவும் இருந்து மாமரத்து மன்னார்சாமிக்கும், வேப்பமரத்தடிச் சங்கிலிக்கருப்பனுக்கும் அஞ்சுபவனாக இருந்தால், அவன் உண்மையாய் உறுதிபடைத்தவனாகமாட்டான். பூனை குறுக்கே போனால் அதனைக்கண்டு நடு நடுங்கி, தங்கள் செயல்களெல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, வாளா இருக்கும் தன்மை இந்த நாட்டிலேயேதானே மிகுதியாயியுள்ளது! பல்லியின் ஓசை கேட்டு அஞ்சுகிற கோழைகள் இந்த நாட்டிலேதானே இருக்கிறார்கள் உடல்கோணல்களைத் திருத்தும்போது உள்ளக் கோணல்களைத் திருத்துவதற்கான அறிவுரைகளையும் நீங்கள்தான் புகட்டவேண்டும். அதற்கு நீங்கள் முதலில் உடல்—உள்ளம் இரண்டிலும் நல்ல வலுவுடையவர்களாக மாறவேண்டும். குழந்தைப் பருவத்திலே காணப்படும் பரந்த உள்ளம், பெருங்கிழப் பருவம் அடையும்போது, முழுவதும் குறுகி, இருளடைந்ததாக மாறிவிடுகிறது. உள்ளங் குற்றங் குறைகளை ஏற்காமல் கள்ளங்கபடமற்ற நல்ல உள்ளமாகத் திகழ, உடற்பயிற்சி நல்லஅருமருந்தாகும்.

ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் உடற்பயிற்சி இருந்தால் தான் எல்லா வகையிலும் நலமுண்டாகும். இந்தக் கல்லூரியில் பெண்கள் பலர் உடற்பயிற்சி பயிலவந்துள்ளார்கள் என்பதை அறிந்தபொழுது மகிழ்ந்தேன். பெணகள் இந்த நாட்களில் உடல்நலம் பேணாத காரணத்தாலும், உடற்பயிற்சியின் அவசியத்தை உணராத காரணத்தாலும் வாடி, வதங்கி, வற்றித், தோலும், துரும்புமாக மாறி எலும்புக் கூடாக நிற்கிறார்கள். பெண்கள் உடற்பயிற்சியின் மூலம் வளப்பத்தையும், வனப்பையும் பெற்று அழகுக்கலையை நல்ல முறையில் வளர்க்க முன்வரவேண்டும். ஆணினத்தை விட பெண்ணினத்திடத்தேதான் அழகுக்கலையை அதிகம் எதிர்பார்க்கிறது உலகம். எனவே, ஆண்களைவிடப் பெண்கள் மிகமிக அக்கரை செலுத்தவேண்டியவர்கள் ஆவார்கள். பெண்ணினம் வனப்பும், வலிவும் பெற்றால், அது பெற்றெடுக்கும் ஆண் பெண் இருபாலாரும் வகையோடு விளங்குவார்கள்.

பாமரமக்கள் பெருவாரியாக நிறைந்திருக்கும் இந்த நாட்டில், காலத்திற்கேற்ற கருத்தையும், வாழும் வகையையும் இலக்கியத்தின் மூலமும், இசையின் மூலமும், ஓவியத்தின் மூலமும், சிற்பத்தின் மூலம், நாடகத்தின் மூலமும், சினிமாவின் மூலமும் கற்பிக்க எப்படி முன்வருகின்றோமோ, அப்படியே உடற்பயிற்சிக் கலையின் மூலமும் கற்பிக்க முன்வரவேண்டும்.

"செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க, செய்யாமையானும் கெடும்" என்று வள்ளுவர் கூறிய மொழிப்படி கடமையாற்றுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புரட்சிக்கவிஞர் கூறியதற்கொப்ப, வீழ்ச்சியுறு தமிழகத்தை எழுச்சியுறச் செய்து, விசையொடிந்த தேகத்தை வன்மையுறச் செய்ய உங்களது உடற்பயிற்சி நன்கு பயன்படுவதாக.

★

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நைவேத்யமெல்லாம் காட்டினராம்' அந்த அளவுக்கு, 'ரயிலுக்கு' பக்தி செலுத்தினர்— வியந்தனர்–மகிழ்ந்தனர். ஆனால் இப்போது? ரயில், சர்வசாதாரணமான பொருள்! அதனைச் சிறுகுழந்தைமுதல், அலட்சியமாகக் கருதுகிறது.

ஒருபோது பயத்தோடும் பக்தி சிரத்தையோடும் கொண்டாடப்பட்ட ரயில், இன்று சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது. கால ஓட்டத்தின் விளைவு இது! — காலம் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. எவ்வளவோ மாற்றங்கள், ஏற்பட்டவண்ணம் உள்ளன! ஆனால், நம்மில் பலரோ, காலமாற்றத்தின் இன்பங்களையெல்லாம் அனுபவித்துக் கொண்டே, பழைமையோகிகளாக இருக்கிறார்கள் — 'அந்தக் காலம் வருமோ?' என்று ராமாயணத்தையும் பாரதத்தையும் காட்டிக் காட்டிப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் ரயில் வந்தபோது, மிரண்டவர்கள்! ஆனால் இன்று ரயிலில் உட்கார்ந்தபடியே அந்த வாதத்தை நடத்துகிறார்கள்!

இந்த விந்தையான சுபாவம், சிந்தனைக்குரியதாகும்.

நம்மில் பலரிடம் இருக்கும் இந்த விசித்திரமான சுபாவத்தை எபபடி வர்ணிப்பது?

ஆங்காங்கேயிருக்கும் மக்கள், கால ஓட்டத்தோடு, சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்குள்ளவரோ, கால ஓட்டம தரும் சுகங்களை மட்டும் அனுபவித்துக் கொண்டு, பழைமையிலேயேதிளைக்க விரும்புகின்றனர்.

*

ரயில் ஓட ஆரம்பித்து, ஒரு நூற்றாண்டு, கழிந்து விட்டது. அதனால், அது இனறு சாதாரணமானதாகி விட்டது. இதே போலத்தான் எதுவும்.

புதுமைகள் ஏற்பட ஏற்பட அதற்கேற்றவாறு நாட்டுமக்களின் அறிவையும் பண்பையும் வளர்த்துச் செல்ல வேண்டும். அப்போது தான், உண்மையான இன்பத்தைப் பெற முடியும்? — இங்குள்ள பழைமை விரும்பிகளும் அவர்களின் தூண்களான ஆட்சி அதிபர்களும், இதனைச் சிந்தித்துப் பாராத காரணத்தினாலேயே, பழைமைக்குத் தாளம் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ரயில், ஒரு போது, விந்தைக்குரிய பொருள்—இன்று, சாதாரணமான பொருள்.

கால ஓட்டம், இந்த மனோபாவத்தை, மக்களிடையில் உண்டாக்கியிருக்கிறது.

இந்தவகையில் அரும்பும் மனோபாவம், மதம்—பழக்க வழக்கம் போன்ற ஏனையதுறைகளினும் ஏற்பட்டால் என்ன?—என்பதே நமது கேள்வியாகும்.

இந்தக் கேள்வியை நாம் எழுப்பிவிட்டால் போதும், சீறும் புலிகளாகி விடுகிறார்கள், வைதீகர்கள்.

அவர்களின் சீற்றத்தைக் குறைத்து, புது விவேகம் பூக்கச் செய்வதில், ஆட்சியாளரும் பிறரும் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அப்போதுதான், புதுமையின் உண்மை இன்பத்தை எல்லோரும் அறிய முடியும் — புதுமைகளைக் காணவும் முடியும்.

வெள்ளையன் தந்துபோன ரயில் ஏற்பாட்டுக்கு, நூற்றாண்டு விழா நடாத்தி இன்புறும் இந்திய சர்க்கார், தனது மக்களுக்கு இந்த நாளில உணர்த்த வேண்டிய ஒரே விஷயம் — "ரயிலின் பெருமையை அல்ல. ரயில், இந்த ஒரு நூற்றாண்டில் மக்கள் மன்றத்திலேற்படுத்தியிருக்கும் மனமாறுதலையே எடுத்து விளக்க வேண்டும்.

அதுதான், பயன் தரக்கூடியது.

★

நடக்க இருப்பவை

காஞ்சிபுரம் 19—4—53ல் தியாகராயர் மன்றம் (தி. மு. க. கிளை) ஓராண்டு சிறப்புவிழா நடைபெறும். காலை 8-மணிக்கு தோழியர் அருண்மொழி கழகக் கொடியேற்றி வைப்பார். காலை 9-மணிக்கு கண்ணன் டாக்கீசில இராம. அரங்கண்ணல் தலைமையில் ப. உ. சண்முகம், தாமரைச்செல்வன், அருண்மொழி ஆகியோர் சொற்பொழிவும், நண்பகல் 2-மணிக்கு திராவிடநாட்டுப் பண் இசைப்போட்டியும், மாலை 6-மணிக்கு ஆடிசன்பேட்டையில் அ. பொன்னம்பலனார் தலைமையில் இரா. நெடுஞ்செழியன், க. அன்பழகன் ஆகியோர் சொற்பொழிவும் இரவு 10-30 மணிக்கு நாகூர் அனீபா, இன்னிசைக் கச்சேரியும் நடை பெறும்.

கலவை: 22—4—53 அன்று மாலை 5-மணிக்கு தி. மு. க. பொதுக் கூட்டம் நடைபெறும். தோழர்கள் என். வி. நடராசன், சி. வி. எம. அண்ணாமலை, எ. எல். சி. கிருஷ்ணசாமி முதலியோர் கலந்து கொள்வார்கள். இரவு 9-மணிக்கு, கழகத் தோழர்கள் நடிக்கும், "மறுமணம்" எனகிற நாடகம் நடைபெறும்.

★

"தனி நாடு"

திராவிடர் வார வெளியீடு

ஆசிரியர்: வெற்றிவீரன்

முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கவிதை, கதை, கட்டுரைகளைத் தாங்கி மே முதல் தேதியிலிருந்து வெள்ளிதோறும் வெளிவரும். பிரதி ஒன்றுக்கு 8-அணா வீதம் முன்பணம் கட்டக்கூடிய ஏஜண்டுகள் தேவை.

ஆண்டுசந்தா	ரூ:	6—0—0
6-மாதம்	ரூ:	3—0—0
தனிப்பிரதி		0—2—0

நிர்வாகி: "தனி நாடு" சென்னை 5.

விஜயலட்சுமி

எட்டாத பழத்துக்குக் கொட்டாவி விட்டு விட்டு கடைசியில், "சீச்சி! இந்தப் பழம் புளிக்கும்!!" என்று கூறிக்கொண்டு ஓடிய குள்ளநரியின் கதையை அறிவீர்கள்.

அதே போல, "எனக்கு இது பிடிக்கவில்லை!" என்று கூறிவிட்டு திருமதி விஜயலட்சுமி தேவியார், வாஷிங்டன் நகரை விட்டுக் கிளம்பியிருக்கிறார்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் இந்தியக் குழுத் தலைவராகச் செல்வதும், வருவதும் தேவியாருக்கு பிடிக்கவில்லையாம்—சொந்த நாட்டிலேயே தங்கியிருக்க விரும்புகிறார்களாம்.

விமான நிலையத்தில் தன்னைச் சந்தித்த அமெரிக்க நிருபர்களிடம், இந்தச் செய்தியை அறிவித்திருக்கிறார், அவர்.

"இனி, அவர் செல்ல மாட்டாராம்!"—மிகவும், மிடுக்கோடு, பதிலளித்திருக்கிறார்.

ஆனால், அவரை அங்கு அழைத்து கௌரவிக்க யாரிருக்கிறார்கள்? — தன்னுடைய சகோதரியை, உலக வல்லரசுகளின் நட்புரிமையைப் பெறும் ராஜதந்திரப் பதவியில் அமர்த்தினார், நேரு. மாஸ்கோ சென்றார் — மாஸ்கோவில் அம்மையார் நடந்துகொண்ட ஆடம்பரப் போக்கால், அதிருப்திதான் கிடைத்தது. பிறகு, சிலகாலம், தன்னுடைய சுபாவத்துக்கு ஏற்ற அமெரிக்காவிலிருந்தார். பிறகு, திரும்பினார், இந்திய பூமிக்கு. மறுபடியும் ஐ.நா. பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு, அமெரிக்கா சென்றார்! திரும்புகிறார், விரக்தியோடு!!

அம்மையாருக்கு ஏன் இவ்வளவு விரக்தி?—தன்னுடைய தூதுக் குழு வெற்றியளிக்காததால் அல்ல—தான் எதிர்பார்த்துச் சென்ற 'பதவி' கிட்டாததால், பழம் புளிக்கிறதென்கிறார்!

அம்மையாரும் அவரது சகோதரரும், "ஐ. நா. சபையின் காரியதரிசிப் பதவிக்கு விஜயலட்சுமி தேவியாரை தேர்ந்தெடுத்து விட்டோம்," என்கிற முடிவைப் பெற அரும்பாடு பட்டார்கள். உலக செய்தி ஸ்தாபனங்கள் மூலம், ஹேஷ்யங்களைப் பரவ விட்டார்கள். எனினும், 'பழம்' கிட்டவில்லை! புளிக்கிறது, என்கிறார்!'

அம்மையார் அறிவித்தது உண்மையாகயிருக்குமேயானால், அதனை, மனமார வரவேற்கிறோம். ஏழை இந்திய உபகண்டத்தின் செல்வத்தை 'ஸ்விட்சர்லந்து வாசத்துக்கும், அமெரிக்க ஆடம்பரத்துக்கும் விரயமாக்கும், வீணான பிரயாணங்கள், அம்மையாரால் அதிகமாகாதெனும் ஆசையால்! நமது ஆசையை, நிறைவேற்றவா போகிறார்கள்? — அந்த சுபாவம், இருந்திருந்தால், அரசியல் தூதுவர் எனும் பெயரால் எத்தனையோ லட்சங்கள் விரயமாகியிருக்காதே!!

★

ஈ. வெ. கி. சம்பத்

இராமநாதபுர மாவட்டச் சுற்றுப்பிரயாணம்

8–4–53 மாலை 5-மணி வதுவிகர்பட்டி
,, இரவு 8-மணி அருப்புக்கோட்டை
9–4–53 மாலை 4-மணி முகவூர்
,, இரவு 8-மணி மேலான்மறை நாடு
10–4–53 மாலை 5-மணி தாயில்பாத்
,, இரவு 8 ,, சிவகாசி
11–4–53 மாலை 5 ,, கமுதி
,, இரவு 8 ,, அபிராமம்
12–4–53 காலை 10 ,, அருப்புக் கோட்டை
,, மாலை 4-மணி இராஜபாளையம்
,, இரவு 8-மணி விருதுநகர்
13–4–53 மாலை 4 ,, வீரசோளம்
,, இரவு 8 ,, பரமக்குடி

திருச்சி மாவட்ட தி. மு. க. மாநாடுகள்

லால்குடியில்–பாண்டியனார் அரங்கில்

25-4-53

சமூக சீர்திருத்த மாநாடு

தலைவர்:

அ. பொன்னம்பலனார்

திறப்பாளர்:

இராமாமிர்தத்தம்மையார்

★

26-4-53

மாவட்ட இரண்டாவது தி. மு. க. மாநாடு

தலைவர்:

ஈ. வி. கே. சம்பத்

திறப்பாளர்:

கே. ஏ. மதியழகன்

★

சொற்பொழிவாளர்கள்

பொதுச்செயலாளர் அண்ணாதுரை, இரா. நெடுஞ்செழியன், மு. கருணாநிதி, என்.எஸ். இளங்கோ எஸ். கே. சாமி, ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி, க. அன்பழகன், என். வி. நடராசன், தில்லை–வில்லாளன், தாமரைச்செல்வன், இளம்வழுதி, கண்ணதாசன், ஏ. கே. வேலன், சத்தியவாணிமுத்து, அருண்மொழி.

கலைக்கண்காட்சித் திறப்பாளர்

நடிப்புப்புலவர் **கே. ஆர். ராமசாமி**

★

கலைச் சொற்பொழிவாளர்கள்

கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன், எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். சிவாஜி கணேசன்.

★

இசைப்பகுதி:

இசைமுரசு நாகூர் ஹனீபா, கே. ஆர். செல்லமுத்து.

★

மற்றும் பாராளுமன்ற-சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்கிறார்கள்.

★

இரண்டு நாட்களிலும் நாடகங்கள்:

25-4-53 சனி இரவு 10 மணிக்கு

கே. ஆர். இராமசாமி, எஸ். எஸ். இராஜேந்திரன், மற்றும் கே. ஆர். ஆர். குழுவினர் நடிக்கும்

காதல்ஜோதி

[அண்ணா தீட்டியது]

★

26-4-53 ஞாயிறு இரவு 10 மணிக்கு

கலைஞர் கருணாநிதி, சிவாஜி கணேசன், மற்றும் பலர் நடிக்கும்

பரப்பிரம்மம்

[கருணாநிதி தீட்டியது]

இரண்டு நாட்களுக்கும் கட்டணம் (நாடகம் உட்பட) ரூ. 5, 2, 1. பெண்கள் அணா 8.

டி. பி. அழகமுத்து, பொருளாளர். — ஜி. பராங்குசம் – எம். எஸ். மணி, செயலாளர்கள். — அ. பெ தர்மலிங்கம் வ. கு. தலைவர்.

திருச்சி மாவட்ட தி. மு. க. மாநாடுகள்

அறிவிப்பு

ஏப்ரல் 25, 26, தேதிகளில் திருச்சி மாவட்ட சமூக சீர்திருத்த மாநாடும், தி. மு. க, 2-வது மாநாடும் திருச்சிக்கு 10 மைல் தூரத்தில் உள்ள லால்குடி புகைவண்டி நிலையத்திற்குப் பக்கத்தில் அமைந்துள்ள, மறைந்த மாவீரன் சவுந்திரபாண்டியனார் பந்தலில் சிறந்த முறையில் நடைபெற இருக்கிறது.

மாநாடு, மாவட்ட மாநாடாக இருந்தாலும், மாநில மாநாட்டைப்போல் நடத்த, வரவேற்புக் குழுவினர் சகல ஏற்பாடுகளும் செய்து வருகின்றனர். சுமார் 25,000 பேர் தங்குவதற்கான அளவில் மாநாட்டுப் பந்தல் போடப்பட்டிருக்கிறது மாநாட்டு முகப்பில், சென்னை பானுபிரதாஸ் அவர்களால் தயார் செய்யப்பட்ட சவுந்திரபாண்டியனார் அவர்கள் உருவப்படம் அமைத்த முகப்பு வேலைகள், திருச்சி தோழர் ராபி அவர்களால் ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது. வெளியூர் பிரதிநிதிகள் தங்குவதற்கும் மற்ற வசதிகளுக்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மாநாட்டுப் பந்தலிலேயே, திருச்சி பெரியகடைவீதி தி. மு. கழகத் தோழர்களால் கைதேர்ந்த ஆட்களைக்கொண்டு, சிறந்தமுறையில் உணவுச்சாலைகள் வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஏராளமான பொருட் செலவில், மாநில மாநாட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த கலைக் கண்காட்சியை அதற்காகத் தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பந்தலில் வைக்கவும், அதைத் திறந்து வைக்க நடிப்புப் புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்களும் இசைந்துள்ளார்கள்.

மாநாட்டிற்கு வருவோரை, சிறந்த முறையில் கவனித்து வரவேற்க தோழர் ஐ.எம் ஷரீப், தோழியர் பொற்செல்வி இளமுருகு தலைமையில் கொண்ட தொண்டர் படையினர் ஆவன செய்து வருகிறார்கள். மாநாட்டில் பெண்களுக்குத் தனி இடம் உண்டு.

திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஊர்களிலிருந்து சைக்கிளில் வரும் தோழர்களுக்கு, மாநாட்டுப் பந்தலிலேயே சைக்கிள் நிறுத்த வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

G. பராங்குசம், M. S. மணி,
செயலாளர்கள்.

திருச்சி மாவட்ட தி. மு. க. கிளைக் கழகங்கட்கு வேண்டுகோள்.

ஏப்ரல் 25 26 தேதிகளில் லால்குடியில் நடைபெறும் தி. மு. க. 2-வது மாநாட்டிற்கு திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கிளைக்கழகமும் அந்தக்கிளையின் பெயரை பொறித்த கொடி ஒன்றை ஏப்ரல் 22ந் தேதிக்குள் வரவேற்புக் கழக அலுவலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறோம்.

G. பராங்குசம், M. S. மணி,
செயலாளர்கள்.

முகவரி
தில்லை–வில்லாளன்
தம்பி அச்சகம் சிதம்பரம்

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A., at "Dravida Nadu" Press, 95, Tirukkachinambi St., Kancheepuram